Langar- tradició Sikh

Per PepMaria el dv., 30/10/2020 - 12:58

El curs 2003-2004 vaig tenir el privilegi de conviure al Poble Sec amb un jesuïta català que havia estat missioner amb els aymaras de l'altiplà bolivià. En Pepe Hache (el nom sencer era José Mª Fernandez de Henestrosa) no dubtava a acollir a la terrassa de la nostra comunitat de Passeig de Montjuïc gent de diversos grups que no es coneixien entre ells. Jo li deia: "Ja vols dir que sortirà bé, aquest dinar, amb gent tan diferent?" La seva resposta era invariablement: "Aquestes coses sempre surten bé". I efectivament, sempre sortien bé: hi havia joia, bon ambient i noves coneixences.

Aquest record em va venir al cap quan vaig llegir una entrevista amb Priya Basil, escriptora britànica d'origen sikh que va passar la infantesa a Kenia. Parlant de l'hospitalitat, Basil descrivia una pràctica dels sikhs anomenada "langar".

"En la cultura sikh és important el langar: dinar comunitari en què tots són convidats a menjar junts, independentment de la religió o l'ètnia, i ho solen fer a terra perquè tots els convidats estan a la mateixa altura... 'Quan era nena, em va sorprendre la idea que qualsevol pogués unir-se a un dinar perquè la societat a Kènia estava molt segregada. Estava realment molt emocionada per totes les possibilitats contingudes en la invitació oberta: Qui podria venir? Què podria passar?'"

I més endavant, Priya Basil explica concretament com el langar es practicava en el temple sikh de Makindu, a Kènia:

"Aquest temple, construït el 1926, és a mig camí entre Nairobi i Mombasa, i s'ha convertit en una mena d'estació de servei per a la ruta. La meva família sempre s'hi aturava per beure i menjar i anar al bany. I altres persones, d'orígens molt diversos, també ho feien. I encara ho fan. Aquest, doncs, és el temple més meravellós que he vist: turistes, veïns, persones de totes les religions i ètnies, tots asseguts en llargues taules al gran menjador, menjant, parlant diversos idiomes. Sempre hi va haver trobades i converses inesperades' ens explica l'escriptora [Priya Basil]." A. Lledó "El valor de l'hospitalitat" La Vanguardia Cultura/s 1/8/2020 pp.1-3.

No només a Kenia la societat està segregada. A tot arreu hi ha segregació o divisió per diverses raons (religió, cultura, idees polítiques, posició econòmica, etc.). I aquestes divisions es poden acabar traduint en taules reservades, on decidim que certes persones no tenen dret de seure i per tant no són convidades.

També a l'Israel del segle I diversos grups religiosos excloïen de les seves taules gent que no complien llur interpretació de la Llei de Déu. En canvi, Jesús de Natzaret es va asseure a taula amb tota mena de gent, per convidar-los a viure joiosament com a germans i germanes de tothom, sense condicions. I va deixar com a principal llegat de la seva vida i missatge la celebració d'un sopar.

En aquest sentit, un dinar on tothom és convidat sense excepcions i s'hi respira un esperit de fraternitat esdevé un signe potent de la fraternitat sense límits de la família humana. Com el langar o els dinars de Jesús, on la varietat hi és celebrada i exalçada, des de la cordialitat i l'espontaneïtat - sense que s'hagi de seguir un guió previ. De fet, els dinars amb en Pepe H sortien bé perquè els seus amics s'havien encomanat d'aquesta profunda fraternitat que ell havia après de Jesús i dels aymaras a qui va servir durant tants anys.

.....

"Se me revela un "corazón misericordioso" … viendo un día como una mujer preparaba una sopa con unos ingredientes que cualquiera de nosotros habría echado a la basura. Recobraba la vida de unas minúsculas patatas estropeadas por un gusano, de unas zanahorias y unas hojas de cebolla medio secas. Recogiendo nuestros despojos de nuestro consumismo, nos servía una sopa a su familia y a los amigos que estábamos visitándolos." José Mª Fernandez de Henestrosa (Pepe Hache) Cartas desde el altiplano interior Cuadernos EIDES n.45, Carta n.3.

Quan va arribar l'hora, Jesús es posà a taula amb els apòstols i els digué: 'Com desitjava menjar amb vosaltres aquest sopar pasqual abans de la meva passió!´". Evangeli de Lluc 22,14-15.

Langar

"Tradició de 535 anys

sense cap obstacle

tota la comunitat comparteix un àpat

junts sense saber

llur estatus, casta ni

qualsevol altra absurditat.”

Mountain Boy, Sikh

.....

· Quines experiències recordes d’àpats amb gent molt diferent que van enriquir tots els comensals?

· Sense pensar-t’hi massa, a cop calent: quin tipus de persones no estàs diposat/da a acollir a la teva taula?

· Quines creus que son les principals causes d’exclusió en el teu cercle d’amistats? I en la societat on vius?